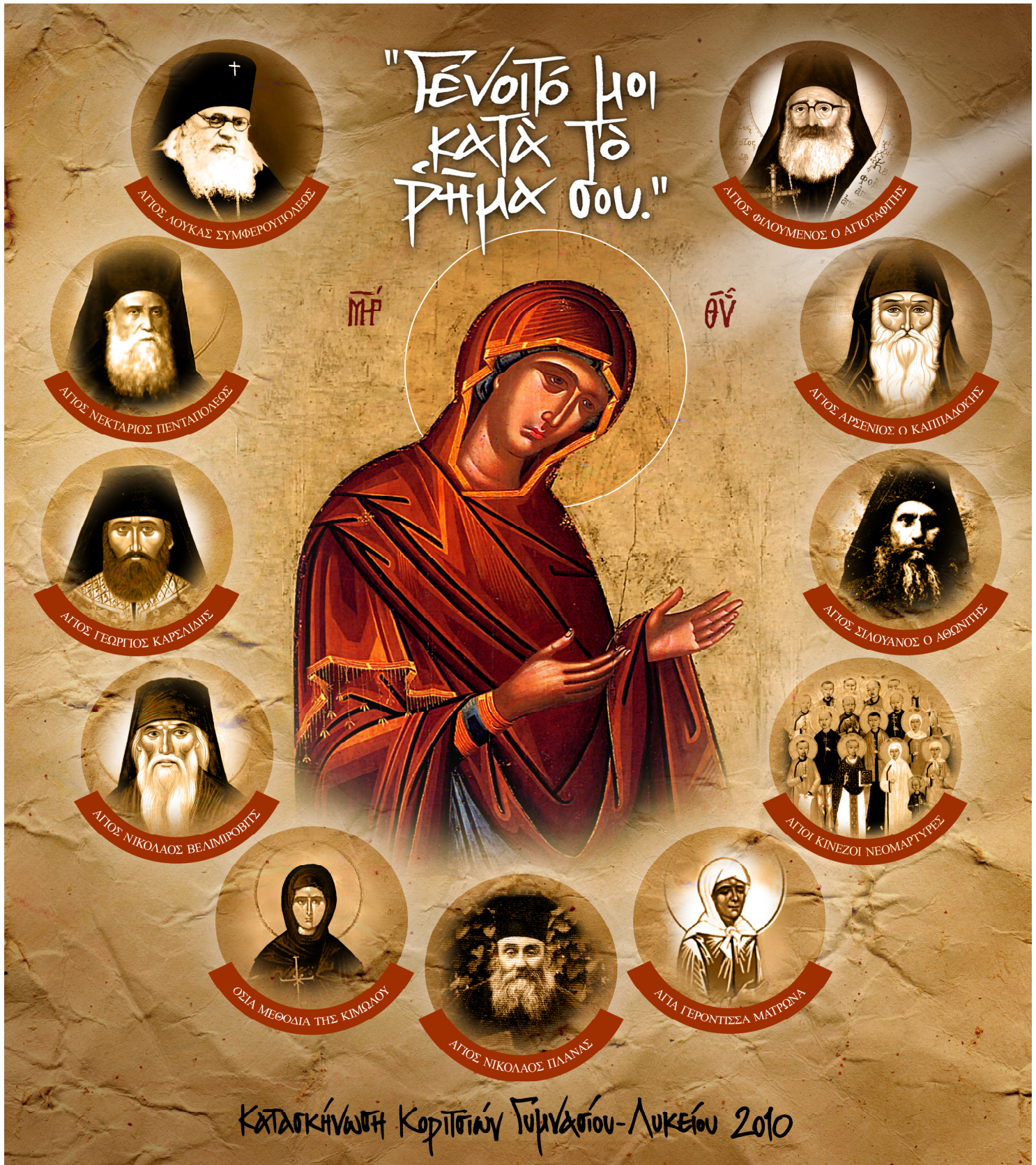

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΎΔΙΟΝ ΕΣΤΙ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ

ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2010

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Αρχιεπίσκοπος Λουκάς”

...Ήθελα να σας πω,
πως αν η ψυχή σας θέλει οδηγό, κάνετε όπως κι εγώ,
δύναμη από τον Παύλο που ζω!
Ξέρω χειρουργική, μ’ αν κάτι αξίζει απ’ τη ζωή,
είναι να ξέρεις, τι, θέλει και πως, για σένα να ‘σαι ο Θεός!

Νιώθω το Θεό βαθιά και τη ζωή μου έκτισα
στις δικές Του εντολές κόντρα στων ξένων τις φωνές!

*...Και σε σας η κληρονομιά και η ευχή μου
κι απ’ τον ουρανό η προσευχή μου
να ζείτε ειλικρινά.
Όχι στους πολλούς, που καθοδηγούνε τους ανθρώπους
να ‘στε στην αλήθεια και τους κόπους
που αξίζουν να πονάς...*

Επίσκοπος Λουκάς

...Είχα σκληρή ζωή
δεν έκανα ποτέ προσευχή να φύγω απ’ το Σταυρό
ξεκούραση από τους κόπους για να βρω!

* οι στίχοι είναι αποσπάσματα από τη διαθήκη του Αγίου Αρχιεπισκόπου Λουκά.

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Νεκτάριος”

Δεν ξέρω αν θέλω ούτε κι αν μπορώ,
πάντα στον κόπο λέω όχι εγώ,
και συ που ανέβηκες ψηλά ενώ σε ρίξαν χαμηλά
αφήνεις μόνο, στο μυαλό, παρηγοριά
πως δεν αφήνει ο Θεός όποιον πιστεύει αληθινά
τα πιο πικρά τα κάνει νέκταρ κι ομορφιά.

*Άγιε Νεκτάριε μου της φουρτούνας και τ' ανέμου
δεν είναι άγνωστο σε σένα ότι με πληγώνει εμένα.
Μόνο εγώ στην άγνοιά μου αγριεύω την καρδιά μου
βλέπω λίγο προς εσένα και τραβώ για τα χαμένα...*

Ήθελα αλήθεια να 'μουν μαθητής
που δίδασκες χωρίς πολλά να πεις,
πάνω στην έδρα σου να δω της Αλεξάνδρειας το Σταυρό,
της αδικίας, το βιβλίο, το σκληρό.
Να 'ρθω στην Αίγινα μαζί, στου παραδείσου την αρχή
όπως γλυκαίνει πριν σωπάσει η ταραχή!

*Άγιε Νεκτάριε μου της φουρτούνας και τ' ανέμου
της σιωπής, της ανηφόρας,
της αιώνιας της ώρας,
του Χριστού, της ηρεμίας,
της καθόλου αγωνίας
δίδαξε μου εμπιστοσύνη σ' ό,τι ο Θεός μας δίνει!*

Ύμνος της ομάδας «Οσία Μεθοδία της Κιμώνου»

Τι είναι ο χρόνος τελικά ποταμάκι που κυλά
και με έφερε στην αγκαλιά Του!
Και η ζωή μου η θνητή μέσα από την προσευχή
γέφυρα έγινε να 'ρθω κοντά Του.
Στο κελί μου το μικρό, ένα λόγο θα σου πω
δώσε Ελπίδα και Χαρά ζήσε μες την προσφορά
την αγάπη να 'χεις συντροφιά σου.
Με το βλέμμα στο Θεό
λόγια αγάπης λέω απ' την καρδιά μου!

*Και περιμένω
μέσ' από Εσένα ανασαίνω,
όπου με πας θα πηγαίνω
μόνο με Σένα υπάρχει Ζωή!
Και περιμένω
μήνυμα Ανάστασης παίρνω,
είσαι η χαρά μου και θέλω
μέσα στο θαύμα να έχω μια θέση κι εγώ!
Μέσα στο θαύμα να ζω!*

Μεθοδία σε ζητώ στο κελάκι το μικρό
μέσα στην καρδιά μου που φυλάω.
Στις ζωής τις διαδρομές όταν βρίσκω αφορμές
στον Θεό μου πια να μη μιλάω.
Φεύγει γρήγορα ο καιρός
ψάχνω δρόμο για το φως!

Και περιμένω...

Βάλε μέσα μου φωτιά
να δροσίζει την καρδιά
την ψυχή να ανεβάζει πιο ψηλά!
Βάλε μέσα μου ουρανό
γιατί εγώ δεν θέλω απλά να υπάρχω...
Θέλω τη ΖΩΗ...
Μαζί...

Και περιμένω...

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης”

Ώρες που έλιωσαν, σαν το κεράκι, από φως
κι όπως αυτό το φως, γαλαζωπός καπνός
πήρε κι ανέβηκε στην πλατυτέρα ξανά, ευχή...
Όλα τα πρόσωπα ζωγραφισμένος ναός
όπου γυρνάς να δεις και προσευχές να πεις
έχουν Ανάσταση, παντοτινή στον ναό γιορτή!

Τα παλάτια να μου χάριζαν, να ζω
προτιμούσα μια στιγμή στον ουρανό!

Είναι Χριστούγεννα αυτή η πίστη για μας
με την Ανάσταση δύο λαμπάδες χαράς
είναι συγχώρεση και ξαναγέννημα
άμα το θέλαμε τ' Άγιο Του θέλημα.
Που τ' ακολούθησε ο Άγιος μου πιστά
τον Πόντο άφησε, το δρόμο άνοιξε
ασπίδα έγινε για όποιον, δίπλα σ' αυτόν, πονά.

*Αρχαία γενιά Άγιος σμιλεμένος από πέτρα
που μαρτυρά τα ύψη του Άη Γιώργη και τα μέτρα!*

Τα παλάτια να μου χάριζαν, να ζω
προτιμούσα να τον δω στον ουρανό!

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς”

Θυρίδα σα ν’ άνοιξε μονάχη, τραπέζης
για όποιον χρειάζεται και όποιον πεινά
χωρίς να τελειώνει και χωρίς να πιέζει
δεν είναι τα λόγια του ποτέ δανεικά!
Κι εκεί που νομίζεις όλα πάνε χαμένα
εκεί που φοβάσαι πως στερεύει το φως
για πίστη, τα μάτια σου, πολύ διψασμένα
σε είδε και σου στείλε σημάδι ο Θεός...

Περνάει μπροστά σου σαν ποταμός
Χρυσόστομος λένε είναι κι αυτός!

*Το όνομα έχει και τη χάρη
του άγιου Νικόλα την πίστη κρατά
αυτός στις φουρτούνες ακρογυάλι
από τη Σερβία γαλήνη σκορπά!*

Πως πέσαν τα σύνορα κι η άκρη του χάους
νομίσαμε άγγιξε ό,τι είχαμε ‘μείς,
μα κοίτα που γνώρισε σε μας Νικολάους
πλούτισε κι άλλο τους Αγίους της γης...

Τι πλέον γυρεύεις για να χαρείς;
ψυχή που πιστεύει είν’ ασφαλής!

Το όνομα έχει και τη χάρη...

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Νικόλαος Πλανάς”

Στον αγώνα της ζωής και παπάς και ασκητής
ταπεινός αγωνιστής
των φτωχών υπερασπιστής!

Ιερέας του Θεού έξω απ’ τα όρια του νου
η ζωή του λειτουργού
αναφορά στο βήμα τ’ ουρανού.

*Για τον Χριστό,
για την αγάπη του, για τον Σταυρό του,
σώμα και ψυχή
σ’ ένα ρασάκι γίνονται ευχή!*

*Κάθε Προσευχή
του Αη Νικόλα είναι και ένα θαύμα.
Μες την προσκομιδή
μνημονεύει, λιώνει σαν κερί!*

Τ’ άλογάκι του Θεού ως την πόρτα τ’ αδελφού
η δουλειά του λειτουργού
τα πάντα αυτός για όλους και παντού!

Μυστικά στο ιερό φέρνει τον κόσμο στο Θεό
μες το ξωκλήσι το μικρό
σμίγει ο άκτιστος με το κτιστό!

Για τον Χριστό...

Στης πόλης τη νύχτα
ολονυκτία ολοκαύτωμα
πετάει για ψηλά
λιβάνι και δάκρυ
θυσία λογική στο λυτρωτή
θα φτάσει ευωδιαστή!

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Σιλουανός Αθωνίτης”

Δεν το κατάφερε η Ρωσία η ισχυρή
να συγκρατήσει την ψυχή σου
εσύ την πρώτη ακατάβλητη ορμή
τη δάμασες με τη σιωπή σου
Σιλουανέ στον Άθωνα αγωνιστής...

*Στη γροθιά το κομποσκοίνι
σαν να ήσουν ναυαγός
ποιος άμα σωθεί τ' αφήνει
χέρι που τον τραβάει στο φως ;*

Πολύ ψηλά κρατάς το Λόγο του Θεού
σα να μιλάς μαζί Του μόνος
κι ακολουθείς με εμπιστοσύνη του παιδιού
για σένα ένας είναι ο δρόμος...
Ή στο Θεό ή στην αρχή του σκοταδιού!

Στη γροθιά το κομποσκοίνι...

«Να στρέφω το μυαλό μου, λες, στον Άδη
να μην απελπιστώ απ' το σκοτάδι»...
στο πέλαγο που είσαι της αγάπης του Θεού
να δώσεις στα παιδιά σου ένα σημάδι τ' Ουρανού!

Ύμνος της ομάδας “Αγία Ματρώνα”

Μάτια σβησμένα
κοιτάν φωτισμένα
αγγίζουν τις μέσα πληγές.
Κλειστά κι όμως βλέπουν
πονούν να προβλέπουν
πως πάλι θα ανάψουν φωτιές!

Μάτια σβησμένα
αλήθεια και ψέμα
τετράδιο οι καρδιές ανοιχτό.
Ματρώνα μητέρα
σκοτάδι κανένα
για αυτούς που αγαπούν το Χριστό!

*Στους τίτλους του τέλους
η αλήθεια επιτέλους
δε γράφεται απ'τους δυνατούς.
Του κόσμου οι χαμένοι
περιφρονημένοι
ορίζουν τους προορισμούς.*

Μάτια σβησμένα
ζητάω διψασμένα
να ακούμπαγα ένα φιλί.
Στο μέτωπο επάνω,
μετάνοια να βάλω
σημάδι ο σταυρός και ζωή!

Στους τίτλους του τέλους...

Ύμνος της ομάδας “Άγιοι Κινέζοι Νεομάρτυρες”

Στη χώρα, πού 'ναι στου ήλιου την αυλή
η πίστη, δεν είναι τόσο μακρινή
με όσα είχαμε όλοι φανταστεί
η Κίνα, είναι για μας γνωστή!

Με μύθους, είχε η χώρα αυτή ντυθεί
τους δράκους, ποτέ δεν είχε φοβηθεί
για όλα πού 'χε δοκιμαστεί σκληρά
πατρίδα, έτοιμη για σπορά!

*Μια αγκαλιά κίτρινα στάχια
διακόσες είκοσι ψυχές
δεν έχει σύνορα η πίστη, μην το λες...
Μ' όσα πρωτόγνωρα τους μάθαν
και με τα μάτια τα σχιστά
είδανε πρόσωπο Κυρίου καθαρά...*

Το θαύμα, δεν είναι πως μπορεί ο Χριστός,
να ρίχνει στο πιο βαθύ σκοτάδι φως,
το αίμα, πού 'χει από μάρτυρες χυθεί
κι η πίστη πού 'χει πολεμηθεί...

Μια αγκαλιά κίτρινα στάχια...

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Φιλούμενος”

Όποιος έχει το πηγάδι και διψάει για νερό
δεν τ’ αξίζει αυτό το δώρο που ‘ναι θαύμα φανερό!
Και “φιλούσες” και “φυλάγεις” το πηγάδι του Χριστού
τ’ όνομά σου, σου ταιριάζει κι ας ανήκεις τ’ ουρανού!

*Πάντα θα σε λεν Φιλούμενο κι είχες την τιμή
των Ιουδαίων να πληρώσεις την οργή,
του Σταυρού περισσευόμενο πόνο να υποστείς
έτσι θέλει, πάντοτε, ο γνήσιος μαθητής
πόνο απ’ του Χριστού να μοιραστείς!*

Και “φιλώ” σε Άγιέ μου και θερμά παρακαλώ
αν με βάλει η εκκλησία “θησαυρούς” να κουβαλώ,
μη ποτέ εγκαταλείψω μη ποτέ μου φοβηθώ
δε με λένε Φιλουμένη μα αντέχω ν’ αγαπώ!

Πάντα θα σε λεν Φιλούμενο...

Ύμνος της ομάδας “Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης”

Απ’ τα Φάρασα σαν τη θάλασσα
το “λιμάνι” με φουρτούνες το αγκάλιασα
και η θάλασσα ήταν σώματα
η πατρίδα μου Άγια Χώματα...

*...θα μας έπνιγε ο καημός αλλά είναι λυτρωμός
να σκεφτείς πως στις ψυχές μας είν’ ο θησαυρός
δεν τα κλέβει ο “εχθρός” όσα κρύψαμε εντός
στις ανάγκες προσφυγέυει ακόμα κι ο Θεός!*

Παρηγόρια μας και πυξίδα μας
είναι ο άγιος Αρσένιος πατρίδα μας
στο ρασάκι του ξαποστάσαμε και δακρύσαμε και ξεχάσαμε!

...θα μας έπνιγε ο καημός...

Γενικός Ύμνος 30 χρόνια Κατασκήνωσης Τα χρόνια της καρδιάς μας - Μικρή Πατρίδα της ψυχής

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα' σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μια υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

